

Ax

Kdysi dávno měl Ax možná i nějaké delší jméno. Pravé jméno. Skutečné jméno. Ale nikdo z těch, kdo se nazývají jeho přáteli, ho nezná. On sám nenazývá přítelem nikoho. Ne, že by byl sebestředný, rozhodně ne víc, než kterýkoli jiný čaroděj... On si jenom rád udržuje odstup. Nerad si na někoho tvoří vazbu.

Proč? Jak už to tak bývá, stojí za jeho netýkavostí stín minulosti. Jako mladý, sotva dostudovaný magik, se Ax, tehdy ještě nosící hrdé jméno Alaxeran er Fenrigon, zamiloval do dívky, která nebyla právě z jeho vrstvy. Vlastně byla tak hluboko, že jeho vrstva by si o tu její ani neotřela boty. Marika byla prostitutka v Ďolíku, která Axovi pomohla v jedné ošemetné situaci. Potkávali se pak více až více, až se jeden do druhého zamilovali. Alespoň Ax si to myslel. Ale Marika ho zneužila, na Alaxerana padlo podezření z pašování a distribuce drog. Jeho kolegové se k němu neznali, jeho otec, sice podplatil širé okolí, aby jeho syn neskončil za mřížemi, ale pak jej beze studu vyhodil na ulici za to, jak zostudil arvedanský Fenrigonův rod.

Od té doby je Ax zamlklý, s nikým se moc nepřátelí, málokdy se usměje. Když se ale napije, je z něj opět ten starý veselý brach, který trousí anekdoty na všechny strany. Pro málokoho by se skutečně obětoval, snad jenom pro Akellu, kterou přijal pod svá ochranná křídla, ale kterou miluje spíše jako starší bratr (přesto, že se s ní kdysi vyspal). Právě přes Akellu se dostal do kontaktu s touto svojí současnou družinou.

Ax je vysoký, má delší vlasy stejně tmavé barvy jako úpravně zastřiženou bradku. Ve tváři je poměrně ostře řezaný, jeho výraz se přelévá mezi smutkem a opovržením. Ocelová šed' jeho očí jenom nahrává pocitu lhostejnosti, který z něho mají ostatní.

AKELLA

Akellino mládí bylo neklidné. Vychovával ji otec, jenž se značně angažoval ve věci Orlich poutníků. Znovudobytí Svobodných měst Almendorem jím zcela přirozeně otřásl. Přestěhoval se sice i s mladou Akellkou do Tarosu, ale propadl tam pití, a Akella ze svého nového domova brzy prchla. Prchla do Lesa padajících stínů, kde ji zachránil skřítčí hraničář Wu-Jeng. Spřátelili se, a z Akelly se stala sympatizantka Dlouhých kápí. V jejich službách plnila mnoho, převážně sabotérských a špionážních úkolů v celé Tarosské doméně.

Při jednom z těchto úkolů se setkala s Axem. Strávili spolu noc, oba si přitom mysleli, že šlo jen o jednu jedinou noc. Ale, jakkoli to může být překvapivé, stali se z nich nerozluční přátelé. Ax začal Akelle pomáhat v jejich úkolech jak to jen šlo.

Oba dva pak povolal Wu-Jeng k jistému úkolu v hlubinách lesa. O jaký úkol mělo jít, neprozradil.

Akella je nadmíru přitažlivá mladá žena. Je si toho také dobře vědoma, a nebojí se toho využít. Její veselou povahu si musí zamilovat každý. Je mírumilovná, než by zabíla, raději omráčí, ale rozhodně není bezbranná.

Kulatou tvář lemují vlnité hnědé vlasy, a i její oči jsou hnědé. Za svoji postavu se také stydět nemusí, byť už má i nějaké to kilo navíc.

SJAELGAR

Narozen v Seliaku, Sjaelgar byl od mládí vychováván a trénován pro co nejlepší dovednosti v boji. Toužil vyzkoušet své dovednosti ve skutečném boji, a tak byl s požehnáním klanu s družinou jím podobných toulavých duší vyslán, aby bojoval za seliacké zájmy v hloubi Lesa padajících stínů.

Jeho družina však byla přepadena skřetím komandem, a všichni Sjaelgarovi souputníci padli. I jeho čekal stejný osud, ale umírajícího ho našel skřítčí hraničář Wu-Jeng, a s vypětím všech svých sil jeho život zachránil. Ve sveřepém trpaslíkovi pak získal věrného ochránce, který je od té doby Wu-Jengovi vždy k ruce, a stará se o hraničářovo bezpečí, kdy jen to jde.

Sjaelgar je na trpaslíka poměrně družný a hovorný, má však také sklony být impulzivní, náladový a vztahovačný, a stejně jako mnoho jeho soukmenovců velice dbá na vlastní čest. Je obdařen zvláštním druhem suchého humoru, po kterém se většinou ostatní, pokud už nemají zvýšenou hladinu alkoholu, jenom rozpačitě usmívají.

Hlava holá jak koleno se blýská více než jeho kožená čapka, kterou užívá jako ochranu hlavy. Plnovous černé barvy si splétá do mnoha copánků, ale je-li rozčilený, pečlivě připravený „účes“ si stejně rozcuchá. Může tedy být využit i jako indikátor momentálního psychického stavu (můžeme i využít moderní zkratku IMPS). Na trpaslíka je Sjaelgar nejenom poměrně vysoký, ale hlavně velice...hmotný. Nedá se říct, že by byl přímo obézní, on je prostě jenom hora masa. Hora masa, která sobě a svým přátelům dokáže zaručeně prosekat cestu na bojišti.

ODONGO

Původem z Červeného lesa, měl Odongo všechny předpoklady k tomu, aby vyrostl v ceněného člena elfské společnosti. Bohužel, předpoklady jsou jedna věc, a realita věc druhá. Odongo ve rvačce nešťastně zabil svého soupeře a musel z rodného kraje prchnout. Nakonec skončil v Tarosu, kde v jedné putyce fungoval jako elf pro všechno. Ani zde však neudržel svoji horkou krev na uzdě, a v putyce brutálně zbil jednoho z hostů. Což byl shodou okolností jeden z důstojníků rozvědky Orlich poutníků. Místo aby přišel zasloužený trest, byla Odongovi nabídnuta nová práce. Než se však mohl zapojit do skutečných akcí Orlich poutníků, musel strávit rok jako člen komanda v Lese padajících stínů, aby zklidnil svoji horkou hlavu. Skutečně to zapůsobilo a Odongo se od té doby ovládá dokonale. Neustále se však musí kontrolovat, nervy má napjaté a každou chvíli hrozí vybuchnout.

Po svém návratu z Lesa byl Odongo přidělen do skupiny agentů, pátrající po totožnosti skupiny, provádějící sabotáže na území Domény. Podezření padlo na kruhy blízké Bratrstvu dlouhých kápí. Nakonec stopa Odonga dovedla k Wu-Jengovi, který skutečně stojí za některými těmito útoky. Vešel se do jeho družiny, a pokud ho Wu-Jeng nedovede k tomu, kdo skutečně udílí pokyny, bez milosti jej odstraní.

Říci o Odongovi, že je chladnokrevný zabiják, by byla hloupost. Odongo je totiž zabiják horkokrevný. Mezi protivníky řadí jako pomínutý, éterický a smrtící. Stejně tak se Odongo chová i mimo boj. Není mu cizí někoho urazit, pořádně se s ním pohádat, ale pokud by ho to mělo prozradit a obrátit ostatní proti němu, snaží se toho vyvarovat. Ne vždy se mu to ale podaří. Je to muž činu, a nesnáší dlouhé hloubání nad problémem.

Odongo je na elfa hodně vysoký a osvalený, nicméně tak jako ostatní jeho rodu, velice velice pohledný. Ostré rysy v obličejí, zešikmené obočí, dlouhé vlasy temné jako noc. A k tomu uhrančivé zelené oči. Jen málokdo dokáže tomuto elfovi vzdorovat.

TERENGE

Krásná, spanilá a nebezpečná. Taková je mde-magawa-ngo jménem Terenge. Jejím otcem nebyl nikdo jiný než lovec lidí Adembatsungo, známější jako „Ten šmejd, co zabil mého kámoše Dravina“. Adembatsungo příliš nerozlišoval mezi osobami hledanými justicí a těmi, po kterých se zrovna pídil nějaký zločinecký náčelník. Dostal zapláceno, přivedl živého nebo mrtvého hledaného. Není divu, že si nadělal mnoho nepřátel, proto nechal některé z nejlepších elfských šermířů v Červném lese, naučit jeho dcerku jak se bránit. Terenge se naučila

mnohem více. Její mistři ji vstúpili nejenom umění tance s meči, jak boj v jejím podání vypadá, ale i mnoho ze znalostí o přírodě, jejím běhu, její nekonečnosti, a její moci.

Nakonec jeho protivníci jejího otce dostihli, a Terenge zůstala sama. Byla ale už dost stará na to, aby se o sebe postarala. Několik let strávila ochranou bohatých kupců v Dálavě, ale po čase ji toulavé elfské nohy zanesly do Lesa padajících stínů, kde znovuobjevila učení svých mistrů. A to vše vedlo k tomu, že se přidala k Bratrstvu dlouhých kápí, pro které plnila ty úkoly, pro něž druidi neměli předpoklady. Tak se spřátelila s Wu-Jengem, stala se členkou jeho oddílu, provádějícího drobné sabotáže v Doméně.

Terenge má, vzhledem ke své výchově, až neuvěřitelně mírnou povahu. Boj vnímá spíše jako umění než jako nutnost, mezi svými protivníky doslova tancuje, její pohyby jsou ladné a promyšlené. Málokdy se snaží zabít, většinou dává přednost tomu, ponechat svého protivníka naživu, a i když si je vědoma, že to často není možné, žádná smrt ji nenechá chladnou. Což není u bojovnice právě vhodné. Ale už od svého dětství, kdy stála po boku svému otci, má Terenge způsob jak se s tímto problémem vyrovnat. Díky svému básnickému nadání vždy dokáže truchlivé myšlenky vyventilovat. A pak je to opět ta stará dobrá usměvavá Terenge.

Ne nadarmo se elfům říká „sličný lid“. Terenge je toho důkazem. Její bledá, hebká pleť je bez jediné vady. Kaštanově hnědé vlasy nosí sepnuty do ohonu, aby jí v boji nepřekážely. Šedé oči pak vyzařují naráz radost i smutek. Radost ze života, vlastní všem elfům, a smutek za ty, kteří o svůj život přišli.

WU-JENG

Skřítčí hraničář Wu-Jeng přišel na svět v provincii Su, téměř na dohled od Zin Zarovy temné citadely. Již od mala se chtěl stát hraničářem, skřítkem, chránícím les i jeho obyvatele. A Wu-Jeng si za svým cílem umí jít.

Jeho nejbližší přítel, Sao'c, se po letech strávených výukou stal druidem, a členem Bratrstva dlouhých kápí, což Wu-Jenga vedlo ke sblížení se s druidy. Brzy již stál na jejich straně, a plnil jejich přání nejen ve Zlatém lese, ale i ve Skřítčích vrších, Khelegových horách nebo Lese padajících stínů. Když se Zin Zar vrátil do Přírodní úrovně, pocítil Wu-Jeng, že ho jeho starý domov potřebuje, a rozhodl se k návratu. Ale než se mohl vrátit, snažil se získat něco, co by mu v případném boji proti temnému stínů všech skřítků pomohlo. Pátral dlouho a nakonec objevil zmínky o prastaré pevnosti Oronorn. Podařilo se mu ji najít, ale zjistil také, že agenti Orlich poutníků po pevnosti pátrají též. Pokusil se je tedy rozptýlit za pomoci několika sabotáží a útoků, prováděných po celém území Tarosské domény. Až pak si byl jist natolik, aby se svoji družinou vyrazil pevnost prozkoumat. Avšak svůj záměr družině zatím neprozradil.

Wu-Jeng vždy rád pomůže, pokud si myslí, že mu to v budoucnu přinese nějaké dobro. Je to vynikající manipulátor. Ne, že by ostatní neměl rád, ale nebezpečně si užívá pocit kontroly, kterou díky svému charismatickému vystupování a ochotě vždy pomoci, nad jinými získává. Nerad prozrazuje své plány předem. Ne proto, že by družině nevěřil, ale vychutnává si dramatické momenty vznikající překvapením. Nikdy však na úkor bezpečí družiny. Proto družiníkům neřekl, že jejich cílem je pevnost, chtěl si uchovat ten pocit, že on má nad tím vším kontrolu, on je jediný, kdo ví, o co tu běží. Wu-Jeng je hloubavý a moudrý, málokdy vtípkuje, ale když už na nějaký jeho žert dojde, obvykle to stojí za to.

Z předchozího popisu by se mohlo zdát, že Wu-Jeng je bezcitný manipulátor. To samosebou není pravda. Nikdy by vědomě svými manipulacemi svým druhům neškodil, a neváhal by se pro ně třeba i obětovat.

Jako skřítek má Wu-Jeng jemný, pohledný obličej, z něhož na svět zírají veliké modré skřítčí oči. Dlouhé černé vlasy nosí svázané do ohonu. I když by podle své velikosti mohl svádět k podcenění jeho schopností, ten kdo by se jej dopustil, by se octl v šeredných problémech.

Text: David „Seth“ Rozsival

*S uvedenými postavami odehrála dobrodružství Pevnost stínů družina na Gameconu 2009.
Článek se poprvé objevil v Dechu draka 12/2009.*